

fleksibel børnepasningsorlov. Vi er af den opfattelse, at en mere fleksibel børnepasningsorlov skal forsøge at forene fem vigtige hensyn. Det er for det første hensynet til børnene, så børnefamilierne får mere tid til at være sammen i hverdagen, det er luft i dagligdagen, der betyder noget, og ikke f.eks. 3 ugers ferie i ny og næ. En form for deltidsoorlov kunne løse dette problem.

For det andet skal vi ikke strikke ordninger sammen, som pr. definition primært vil blive benyttet af kvinder, og som øger risikoen for, at kvinder marginaliseres på arbejdsmarkedet. Det taler imod at give mulighed for endnu længere sammenhængende fuldtidsfravær fra arbejdspladsen.

For det tredje skal arbejdsgiverne have rimelige vilkår at handle ud fra. Det skal være muligt for arbejdsgiverne at planlægge arbejdet, og der skal være tid til eventuelt at finde en erstatningsarbejdskraft for den medarbejder, der går på orlov. Det taler imod blot at give mulighed for kortere fuldtidsorlov, da det selvsagt ikke er særlig nemt at få erstatningsarbejdskraft i virksomheden for blot et par ugers arbejde.

For det fjerde er det vigtigt for os, at vi ikke ender i den grøft, at vi som lovgivere sender signaler om, at vi vil fratage forældrene ansvaret for selv at foretage prioriteringer i hverdagen.

Endelig skal det for det femte være en mere fleksibel ordning, der også er økonomisk ansvarlig og bæredygtig. Det Radikale Venstre kan ikke stemme for et forslag, der vil betyde en væsentlig fordyrelse i forhold til den eksisterende ordning.

Det er selvfølgelig ikke så ligetil at lave en ordning, der kan integrere de nævnte hensyn. Det tager tid at finde den rigtige løsning, men fra radikal side har vi fuld tillid til, at arbejdsministeren finder en løsning på problemerne.

Til tider har debatten i offentligheden kun drejet sig om, hvorvidt der skulle være mulighed for at tage færre ugers sammenhængende orlov. Det har vi fra Det Radikale Venstres side syntes var en for snæver og for fantasiløs tilgang til problemstillingen, og vi har derfor peget på, at man også bør se på andre veje til at opnå målet om at gøre orloven mere fleksibel.

Fra radikal side mener vi imidlertid ikke, at SF's forslag imødekommer de tidligere nævnte hensyn. Jagten på fleksibilitet kan også drives for vidt – så vidt, at det hverken kommer børnene til gode eller giver virksomhederne rime-

lige vilkår, og det er faktisk tilfældet med SF's forslag.

I SF's forslag er det ud over fantasien kun den enkeltes kollegaer, der sætter grænserne. Det er ganske enkelt ikke rimeligt, at arbejdsgiveren, som SF lægger op til med dette forslag, har så lidt at skulle have sagt i forhold til medarbejderes orlov.

På den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Når man hører sådan en debat her, så siger alle, at de gerne vil gøre noget godt for børnefamilierne. Og alle siger også, at de er tilhængere af børnepasningsorlov. Man alligevel argumenterer man imod SF's forslag på en måde, så man kan sige, at essensen i argumentationen er, at vi skal fastholde nogle regler, der gør, at så få som muligt bruger orlovsmuligheden.

Det er ret grotesk, men det er jo essensen, for antallet af orlovstagere på det her område er jo halveret først og fremmest på grund af, at man har sat ydelsen ned, og fordi kommunerne har skåret i det tillæg, de kan give til ydelsen, men også fordi reglerne i dag er for stramme.

Når man noterer sig, at vi fra 1995, hvor ca. 40.000 var på børnepasningsorlov, i dag er nede på det halve niveau, og så står man her og argumenterer for, at vi skal bare fastholde reglerne, som de er, er det jo stort set det samme som at sige, at det er fint, at færre forældre udnytter børnepasningsorloven. Det harmonerer ikke helt med de fine ord om, at man vil gøre noget for børnefamilierne, og at man gerne vil have, at folk kan tage orlov for at passe deres børn.

Vi støtter altså SF's ændringsforslag i alt væsentligt. Det er godt med fleksibilitet, for når man skal tage orloven i sammenhængende perioder, er der mange unge kvinder, der kommer i en orlovsfælde, hvor de, fordi de i lang tid er væk fra arbejdsmarkedet, faktisk har svært ved at komme tilbage igen og fastholde deres placering på arbejdsmarkedet. Der vil en mere fleksibel orlovsordning jo gøre, at man kan beholde sin tilknytning til arbejdsmarkedet i orlovsperioden.

For det andet tror vi, at i virkeligheden er en nedsættelse af den daglige eller den ugentlige arbejdstid til større hjælp for børnefamilierne end det at have 13 uger i rap, for det er dér, man kan få lettelsen i dagligdagen og på den måde få et mere sammenhængende liv end det, som mange børnepasningsfamilier har i dag med det ræs, det er med at nå at hente og brin-